

КС-29
23.09.1996г.

ГЛАВЕН ПРОКУРОР
НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София, 23.09 1996 г.

№ И-298/95

Конст. г. № 20 / 96 г.
срещ. - Г. Георгиев
Наср. - 26.11.96г.
23.11.96г.

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

И С К А Н Е

от Главния прокурор на Република България

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

На основание чл.150, ал.1 и чл.149, ал.1, т.2 от Конституцията на Република България правя искане да обявите за противоконституционни чл.67, ал.ал.2 и 3 и § 4, ал.2, хипотеза втора от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за радио и телевизия /ПЗРЗРТ/ обнародван в ДВ, бр.77/1996г. Съображенията ми са следните:

1. Конституционният съд на Република България с две свои решения №№ 16/95г. и 24/95г. е обсъждал въпроса за достъп до ефирно време в БНТ и БНР, с оглед противоконституционното му разрешение в Основните положения на временния статут на БНТ, БНР и БТА. Независимо от изложеното в мотивите на тези решения при законодателното решаване на този проблем с чл.67, ал.2 и 3 на новоприетия ЗРТ отново на съдебната власт и на Конституционния съд не е предоставен достъп до ефир чрез тези национални институти.

В първото от посочените решения № 16/95г. Конституционният съд изрично е посочил, че е недопустимо, с оглед разпоредбите на чл.8 от Конституцията, законодателната и изпълнителната власт да имат привилегия при достъпа до програмно време в БНТ и БНР. Същото се отнася и за парламентарно представените партии и коалиции. Без да повтарям изложеното в мотивите на

посочените по-горе решения на КС, атакувания пред Вас чл.67, ал.2 и 3 от ЗРТ противоречи и на чл.41, ал.2 от Конституцията гарантиращ правото на гражданите да получават информация от държавни органи.

За пореден път Народното събрание не се е съобразило с решение на Конституционния съд, в което е посочено, че при приемане на законодателната уредба на БНР и БНТ, въпросът кои държавни органи следва да имат гарантирано ефирно време трябва да се реши, с оглед правомощията им, разделението на властите и свободата на словото и на средствата за масова информация.

2. С § 4, ал.2, хипотеза втора от ПЗРЗРТ е регламентирано заверените генерални директори на НТ и БНР да продължат да изпълняват функциите си до изтичане на три години от датата на избирането им. Тази разпоредба противоречи на § 6 от ПЗРК. Посоченият конституционен текст предвижда правната уредба на БНТ и БНР да се уреди със закон, като до приемането му парламентът следва да осъществява правомощията, които ВНС има по отношение на тези национални институти. Безспорно е, така и в РКС № 16/95г., че НС временно до приемането на съответен закон може да избира и освобождава генерални директори на БНТ и БНР. Както § 6 от ПЗРК, така и отменените Основни положения на Временния статут на БНТ, БНР и БТА приети с решения на ВНС не регламентират обаче тези генерални директри да се назначават с определен срок. В тази насока парламентът е превишил правомощията си, които му дава § 6 от ПЗРК, като с приемането на ЗРТ е удължил мандата на заварените генерални директори до три годни от избирането им, още повече, че приетият закон оправомощава вече друг орган да извършва този избор.

НС има право да осъществява правомощията, които ВНС има по отношение на БНТ и БНР, вкл. и да избира генералните директори, но само до създаването на законодателна уредба за тези национални институти. Това ограничено правомощие на НС изрично е посочено в § 6 от ПЗРК и нарушаването му с атакувания § 4, ал.2 от ПЗРЗРТ е противоконституционно.

С оглед на изложеното, моля да обявите за противоконституционни разпоредбите на чл.67, ал.2 и 3 и § 4, ал.2, хипотеза втора на ПЗРЗРТ.

PM

С УВАЖЕНИЕ
ГЛАВЕН ПРОКУРОРУ

/Ив. Татарчев/